

Riječ Života

BESPLATNI PRIMJERAK, BROJ 14, LIPANJ, 2018.

OD NAJMANJEGA POSTAT ĆE TISUĆA, OD NEZNATNOGA MOĆAN NAROD.

MOŽE li me Bog
OZDRAVITI

stranica 4

TEMELJI
VJERE

stranica 5

Politički
KOMENTAR

stranica 7

OBITELJ i
mladi

stranica 12,13

DOBRI LJUDI

stranica 2

prava
KATOLIČKA
VJERA

stranica 6

www.rijeczivota.hr

DOBRI LJUDI

AUTOR: Robert Starčić, Zagreb

SREĆA

"Ma, neka je samo sreće i zdravlja!", često se čuje među ljudima. Zdravlju još nekako može pripomoći medicina, ali kako postići sreću? Svi tragamo za svojom srećom jer je to stanje koje ispunjava čovjeka. Volimo taj osjećaj i želimo da traje, a tako je često kratkotrajan i izgleda kao da nas je sreća samo okrznula. Nakon nekog vrhunca opet se nađemo u dolini briga, tjeskobe i straha. Stalne promjene životnih okolnosti stvaraju u nama nesigurnost i vraćaju nas opet na početak naše potrage. Uvijek nam treba nešto više kako bismo imali osjećaj ispunjenja u sreći. Ljudski život tako ostaje neispunjeno i tužan ako ne upozna dobrotu, ljubav i veličanstvo svoga Stvoritelja.

Dok traži svoju sreću, čovjek je spreman učiniti mnoge ružne stvari za ostvarenje svojih planova i "penjati se čak i preko leševa drugih". Zbog svoga zadovoljstva ljudi vrlo često čine štetu drugima. Sa sviju strana dolaze vijesti kako se stalno otima i krade ono što po pravu pripada drugome. Da bi usrećio sebe čovjek ne preže uzeti od drugoga, ali pažljivo, da ga u tome djelu ne uhvate. Neki se zbog plahe osobnosti ne odlučuju za takav način i ostaju po strani. No, to je samo zbog straha, iako je ista želja u svima. Ljudska povijest, naši sudovi i zatvori prepuni su dokaza o čovjeku. Ne prenose nam samo dokumentarci o divljem životinjskom svijetu rivalstvo, borbu, krv i smrt. Svakoga dana gledamo i slušamo vijesti o čovjeku koji je poput divlje zwijeri, ali znade sakriti svoj pravi karakter iza vanjskog uglađenog izgleda. Vrlo vješto skriva svoje zlo srce i čini se pun dobrote i ljubavi, ali ga onda izdaju njegova djela i ono što ostaje iza njega.

Covjek je tjelesan i pozornost mu stalno privlači ponuda svijeta, iako je očito da svijet ide putem propasti. Puno je toga u ponudi što odvodi mnoge u ropstvo ovisnosti, a mislili su da je baš u tim stvarima njihovo ispunjenje i pravo zadovoljstvo. Bezbroj je onih koji su uvjereni da bi velika svota novca i bogatstvo potpuno riješilo sve njihove probleme. Da je to uistinu tako, Hollywood bi tada bio uzorak za najsretnije mjesto na svijetu, naseljeno najsretnijim ljudima. No, što možemo naučiti na primjeru ovoga mjesta i njegovih stanovnika? Otkuda toliko frustracije i boli, a novac nije problem? Od njegovih početaka do danas novinari žutoga tiska u njemu uvijek imaju obilje materijala za svoje nove naslove. Ne brine ih oskudica po pitanju događaja za nove skandalozne vijesti: ovisnost o lijekovima, drogama, alkoholu; razvodi brakova, psihičke bolesti, samoubojstva, uništeni životi... Jeste li čuli za vrlo slavne osobe bez finansijskih problema, a bile su potpuno uništene jer se nisu

mogle nositi s izazovima života. Misliš li da bi u tvojoj situaciji novac ipak riješio sve?

Toliko toga dobrog može okružiti čovjeka izvana, a da u sebi ipak osjeća prazninu. Kada čovjek pogleda oko sebe sve ono što može vidjeti govori mu da cijelo stvorene treba nečiju pomoći i da ne može opstati samo. Ako se oslonimo na same sebe i ono što mi sami možemo učiniti za svoju istinsku sreću i sreću drugih ljudi u svijetu, tada budućnost i nije baš neka. Ishod misije ljudske dobrote gledamo tužno kroz cijelu povijest. Sve je puno nepravde i smrti i uvijek je samo pitanje vremena kada će se opet nešto ružno dogoditi.

Sotona ili đavao je protivnik ljudi i svojom nas lukavom reklamom želi uvjeriti da se u skladištima ovoga svijeta negdje nalazi i naša prava sreća. Požuda koja vlada u svijetu tjera čovjeka da traži ispunjenje na svaki način i da svoje životno zadovoljstvo ostvaruje kroz grijeh. Ali, takav put ne vodi u pravu sreću. Sve što grijeh donosi jest osuda i nemir u srcu. Zatim nastupaju bezuspješni pokušaji da se opravdaju loša djela. Krivi je to put i vodi u beskonačni osjećaj nedostatka na mjestu gdje grižnja i žalost nikada ne prestaju. Koliko smo puta sigurno svi doživjeli razočaranje, a mislili smo da naše pravo zadovoljstvo dolazi baš od onoga što smo željeli pridobiti za sebe?! Nije to

ništa novo! Svaki je čovjek po prirodi zarobljen požudom i život mu je usmjerjen strahom za samoga sebe. Stalno traži svoje zadovoljstvo i nezasitno uzima ono što misli da će mu donijeti sreću. Dakako, ova se žudnja očituje različito s obzirom na tip ličnosti svakoga pojedinca i njegove mogućnosti prema mjestu društvenog položaja.

Isus je došao od Boga da na sebe uzme grijeh i plati cijenu za našu slobodu i ostvarenje života u potpunosti; kako na zemlji, u ovome životu, tako i za cijelu vječnost. Kada je bio na križu, Isus je nosio i Tebe u svome srcu jer je bio Žrtva za sve grijeha svijeta. Upravo je grijeh u svakom srcu razlog da čovjek ne može promijeniti samoga sebe. Koliko god se trudio prikazati dobrim, grijeh ga uvijek stiže jer mu izvire iz srca. Takva je njegova priroda: grešan je! Cijela ljudska povijest svjedoči koliko zla može učiniti ČOVJEK! I zato mu nije dovoljno zalijepiti oznaku njegove religije ili objesiti križić oko vrata kako bi opravdao svoju podlost pred svetim Bogom. Mora promijeniti svoje srce i primiti novo – mora se nanovo roditi u srcu, a to mu Isus želi dati! Čovjek sam sebe prikazuje dobrim, a stalno tone u osjećaj nemoći i besmisla jer sam to nikako ne može postići. Mladi i stari, ljudi svih boja kože, svih vjerovanja i religija bore se s ovim istim osjećajima.

Samo Isus može oslobođiti čovjeka od besmisla jer On u sebi ima Život. Prava sreća i vječna kvaliteta života je u Isusu, a On želi taj život podijeliti i s Tobom! Želiš li naći zaista pravu sreću prihvati Isusa. Doživjet ćeš najveću radost u svome životu. Tvoj će život dobiti usmjerjenje i smisao, a umjesto osjećaja stalnog nedostatka napokon ćeš upoznati puninu i ostvarenje. Tražiš li iskreno pravu sreću i ostvarenje punine života pozovi Isusa svojom molitvom i reci ovako:

ISUSE, JA VJERUJEM DA SI OTIŠAO NA KRIŽ I ZA MENE DAO SVOJ ŽIVOT . VJERUJEM DA SI TI SPASITELJ I ZATO TI SADA PREDAJEM SVOJ ŽIVOT! OD SADA PRIPADAM TEBI. UDJI U MOJE SRCE I OSLOBODI SVOJ ŽIVOT U MENI. HVALA TI ISUSE!

Riječ Života

IZDAVAČ: Savez
Crkava Riječ Života,
Slavonska avenija
26/11, Zagreb

GLAVNI UREDNIK:
Damir Šćeko Alić

IZVRŠNI UREDNIK,
GRAFIČKO

OBLIKOVANJE:
Robert Starčić

SURADNICA U
REDAKTURI:
Paola Starčić

NAKLADA:
7000 primjeraka

TISAK:
Vjesnik d.o.o.

Časopis je besplatan

list.rijeczivota@gmail.com

"Otac moj proslavit će se time što ćete roditi mnogo roda i pokazati se moji učenici"

Biblja, Ivan 15:8

ŽETVA JE VELIKA

Kao djeca Božja pozvani smo proslaviti Boga. To možemo činiti na više načina. Jeden od njih je da donešemo rod koji Njega proslavlja. Riječ nam kaže: "Ovim se proslavlja moj Otac, da donosite mnogo roda". Rod koji trebamo donijeti označava mnoge stvari, a jedna od posebno bitnih je spasenje duša. Bog želi da se svi ljudi spase i zbog toga nas šalje u svijet da svjedočimo Božju spasavajuću milost. Dragi brate ili sestro, radimo na spasenju duša. Molimo i svjedočimo kako bi ljudi primili spasenje i ušli u Božji plan za svoje živote. Spasenje ljudi je plod koji Bog voli i u kojem se raduje. Budimo instrument Božjeg spasenja.

Damir Šćeko Alić

KRV NOVOG SAVEZA

(Iz knjige "Bitka za pravednost", Damir Šćeko Alić)

Utrenutku kada se čovjek pokaje za grijeha i zazove Kristovu krv, s Božjeg se prijestolja oslobađa božanska snaga koja djeluje u njegovu korist.

Svojom krvlju Bog uništava grijeh u životima vjernika otvarajući im mogućnost za ponovno uspostavljanje zajedništva s Njim.

"Koliko će više krv Krista – koji je po vječnom Duhu prinio sam sebe Bogu kao žrtvu bez mane – očistiti našu savjest od mrtvih (religioznih) djela da služimo živomu Bogu" (Heb. 9:14).

Kristova krv ne umiruje našu savjest. Ona je čisti. Kada dođe u dodir s grijehom, ona ga ne pokriva, već ga uništava. Zbog toga pisac Poslanice Hebrejima kaže: "Ali sad, on se samo jedanput zauvijek – u punini vremena – pojavio da svojom žrtvom uništi grijeh" (Heb. 9:26).

Riječ "uništiti" sadrži u sebi smisao poništavanja. Isus je kroz svoju žrtvu poništio grijeh. Uništio je njegovu snagu i učinio ga takvim kao da nikada nije postojao.

Kroz prinošenje životinjskih žrtava grijeh je bio pokriven. Kroz Kristovu krv on biva uništen. Zbog toga Pismo kaže da je Krist Posrednik novog, "boljega Saveza... koji je uzakonjen na boljim obećanjima" (Heb. 8:6). Kao kršćani, mi smo pozvani živjeti u skladu s principima (zakonima) Novog saveza. Taj je Savez ispunjenje proroštva koje kaže da će pravednik živjeti po vjeri. Starozavjetna žrtva donosi oproštenje kroz prekrivanje grijeha. Ona ne mijenja ljudsku narav. Ljudi u Starom zavjetu nisu mogli postati dionici Božje naravi. Božji Duh je prebivao u Svetinji nad svetinjama. U Novom zavjetu vjernici bivaju nanovo rođeni i postaju dionicima Božje naravi, Duh Sveti dolazi da prebiva u njihovoj nutrini.

"...grijeha se njihovih više neće nikako sjećati!"

Biblja, Hebrejima 8:12

Jedanput sam, dok sam još bio tinejdžer, kupio traperice koje su u to vrijeme bile jako popularne. Bio sam silno ponosan na njih. Jeden me poznanik zamolio da mu pomognem prenijeti do automobila tekućinu za akumulatore. Nisam bio dovoljno pažljiv pa sam prolio tu tekućinu (kiselinu) po novim trapericama. Tog poslijepodneva one su još uvijek izgledale normalno, ali kada sam ih sutradan uezao u ruke, opazio sam na njima bijele mrlje. Za nekoliko sati te su se mrlje pretvorile u rupe.

Kiselina je "spržila", probušila i uništila moje traperice. Više ih nisam mogao nositi. Morao sam ih baciti. Dijelovi, na koje je pala kiselina, jednostavno su iščezli. Slično je i sa grijehom. Krv životinja u Starom savezu je pokrivala grijeha. Krv Isusa Krista u Novom savezu ih uništava. Kada vjernik isповijedi svoj grijeh i pozove se na krv Krista Isusa, Njegova krv uništi taj grijeh. Kao što kiselina uništava tkaninu, Kristova krv uništava grijeh. Pred Bogom on više ne postoji. Sjećanje na grijeh se može zadržati u tvojim mislima, ali to ne znači da taj grijeh postoji.

Davao upotrebljava sjećanje na grijeh kako bi nas napao grižnjom savjesti, samooptuživanjem i osjećajem nedostojnosti. No, ako smo se pokajali i isповjedili svoj grijeh, on više ne postoji. Zbog toga možemo mislima osude, grižnje savjesti i samom đavlju reći: "Oprošteno je, izbrisano, uništeno. Sve staro je nestalo, a novo je, evo, nastalo."

"Vjeran je on i pravedan, oprostio mi je moje grijeha i očistio me od svake nepravednosti" (1. Iv. 1:9).

"Oprostio mi je dobrohotno sve prekršaje, izbrisao zadužnicu, uklonio ju prikovavši je na križ" (Kol. 2:13,14).

MOŽE LI me BOG OZDRAVITI???

SVJEDOČANSTVA OZDRAVLJENJA

PRIPREMILA: Paola Starčić, Zagreb

Vjerujem da je Bog onaj koji daje zdravlje i zato dijelim s vama svjedočanstvo svoga ozdravljenja koje sam nedavno doživjela. Na čelu sam imala izraslinu, jednu veliku kvrgu. Kao dijete sam se udarila i na mjestu udarca ostala je mala kvrga, sve vrijeme nije me boljelo i nisam obraćala pažnju na nju. Nekoliko godina unatrag, malo po malo, ta je izraslina počela rasti i postajala je veća. Uz sve to, nehotice sam se i više puta udarila baš u to mjesto. Neko vrijeme pokrivala sam to mjesto pramenovima kose na čelu, ali bilo mi je sve teže sakriti tu sve veću nepravilnost na glavi. Na moju žalost bivala je sve veća. Mnogi su mi predlagali rješenje kirurškim zahvatom koji se može učiniti ambulantno, bez boravka u bolnici. Jednom prilikom upitala sam svoga liječnika opće prakse za mišljenje, a on mi je dao uputnicu i uputio me liječniku kirurgu. Ipak, nisam se odlučila za kirurški zahvat, a uputnica je stajala kod kuće. Duboko u sebi, molila sam se za iscjeljenje – da kvrga nestane. Želja mi je bila da i ja mogu potvrditi vjeru u Boga kroz molitvu i svjedočiti o vjernosti i čudotvornosti našeg Boga. Hranila sam i jačala svoju vjeru na temelju biblijskih stihova i razmišljala o tome kako Bog nije pristran. U Bibliji sam čitala kako je Isus ozdravljao bolesne i čula sam svjedočanstva onih koji su doživjeli svoje ozdravljenje. To mi je bila potvrda da će i mene sigurno iscjeliti, a na meni je da se pouzdam u Njegovu dobrotu i jačam svoju vjeru. Sjetila sam se svjedočanstva jedne sestre iz moje crkve koja je svjedočila pred zajednicom kako ju je Isus ozdravio: izraslina koju je imala na leđima je u potpunosti nestala.

Vrijeme je prolazilo, a kada bih se pogledala u ogledalo vidjela bih tu kvrgu na svojoj glavi. Molila sam vjerujući Božjoj Riječi da je Isus živ, da je Njegova Riječ istina i da kao što je nekad, i danas ozdravlja sve one koji Mu vjeruju i predaju svoj život. Kao što je Isus naredio da se osuši besplodna smokva i ja sam riječima objavljivala nestanak te suvišne izrasline.

Ustrajno sam molila, vjerovala i čekala... Znala sam da "problem" nije u Božjem čudu – Bog može oživjeti i mrtve! Bilo je potrebno samo vjerovati jer: "Sve je moguće onome koji vjeruje".

A onda, jednoga dana kada sam se pogledala u ogledalo – moje je čelo bilo čisto! Kvrge na čelu više nije bilo – nestala je! Jedino što je ostalo je nekakav mali ožiljak kao nakon operacije.

Radosna sam i zahvalna Bogu zbog moga iscjeljenja i prilike da svjedočim o Božjoj dobroti i ljubavi, jer je Isus zaista Bog čudesa i Njemu je baš sve moguće.

U vremenu isčekivanja hrabrla sam se slušajući i čitajući o mnogim svjedočanstvima ozdravljenja, zato je moja molitva da se oni koji budu čitali moje svjedočanstvo ohrabre i vjeruju Bogu za čudo u svojoj potrebi.

Kaja iz Osijeka

Dijana, 49 god. Kroz vjeru u Isusa oslobođena sam od tjeskobe koja je izazivala gušenje u prsim i više ne pijem toliko tableta protiv bolova, a injekcije mi više nisu potrebne. Bolje čujem nakon spasenja i bolje mi je stanje što se tiče paradentoze.

Vesna, 43. god. Liječnici su mi rekli da neću moći govoriti nakon operacije glasnica, a danas pjevam u crkvenoj grupi za slavljenje jer me Isus iscjelio. Neko vrijeme mučila me je opasna alergija, ali zbog stalne molitve s vremenom je nestala. Iako se ozdravljenje nije pokazalo odmah, nisam htjela odustati već sam stalno izlazila na molitvu u crkvi i danas sam slobodna od bolesti!

Josipa, 63 god. Bila sam potresena dijagnozom raka kože kod moje kćeri i kad sam to saznala odmah sam počela isповijediti ono što govori Božja Riječ. Govorila sam riječi ozdravljenja u Isusovo ime za nju i vjerom objavljivala da je već zdrava i iscjeljena u Isusu Kristu. Na crkveni sastanak ponijela sam jednu maramu i tražila molitvu za ozdravljenje kao što je zapisano u biblijskim izvještajima rane crkve. Dala sam joj taj rubac nad kojim se molilo i sada je zdrava.

Josip, 13 god. Imao sam sportsku ozljedu gležnja i nakon polaganja ruku i molitve uskoro je prošlo!

Renata, 45 god. Bolovala sam od reumatoidnog artritisa i imala dosta muke zbog ove bolesti. Nakon jednog crkvenog sastanka i molitve gostujućeg službenika nemam više bolove u zglobovima i zdrava sam!

Maša, 32 god. Od malena sam imala problema s mokraćnim traktom. Mučile su me stalne upale i prisutnost bakterije Escherichia. Bila sam na operaciji zbog refluksa u mokraćnom traktu. Tražila sam molitvu starješina u crkvi i nakon molitve u roku od dva dana sve je prošlo: svi bolovi, neugode, upala i bakterija i već sam 11 godina slobodna i zdrava! Moj Isus je najbolji Liječnik!

PREPORUČAMO!!!

Paola Starčić- SVJEDOČANSTVA O BOŽJOJ DOBROTI

Knjiga koja prenosi stvarna svjedočanstva ljudi koji su primili pomoć kroz vjeru u Isusa Krista. Naš Gospodin Isus Krist isti je jučer, danas i zauvijek će biti isti. Ono što je učinio u životima ovih ljudi, želi učiniti i u tvom životu!

NARUČI SVOJ PRIMJERAK!

www.okknjizara.com

e-mail: info@okknjizara.com

tel. 01/6159-068

TEMELJI VJERE

TRAŽI LICE NJEGOVO

AUTORICA: Željka Rupčić, Zagreb

Covjek je duhovno biće, stvoren da bude blizak Bogu i da ga slavi. Ljudski rod je bez Boga izgubljen. Stoga On s nebesa pomno prati ima li tko razuman da ga traži svim svojim srcem.

Najveća ljudska potreba je duhovne naravi - da upozna Boga te da bude blizak Njemu.

„Moje mi srce govori: 'Traži lice njegovo!' Da, lice tvoje, o Jahve, ja tražim“ (Psalm 27:8).

Tvoj nutarnji čovjek, tvoj duh, ima potrebu za poznавanjem Boga i za zajedništвом s Njim. Ukoliko poznaješ Boga i Njegovu ljubav, uvijek ga možeš još više i dublje upoznati. Stoga te tvoj duh potiče da tražиш Njegovo lice.

Probuđenja koja su se dogodila bilo gdje u svijetu započela su s ljudima koji su tražili Boga. Ljudi koji traže Boga svim srcem budu dotaknuti Njegovom ljubavlju i silom, te nastave širiti žar za Boga među drugima. Odlika duhovnog probuđenja je glad za Bogom i ushićenost Njime.

„O Bože, ti si Bog moj: gorljivo tebe tražim;
Tebe žeđa duša moja, tebe želi tijelo moje,
Kao zemlja suha, žedna bezvodna...“

Ljubav je tvoja bolja od života, moje će te usne slavit.

Psalm 63:2,4

Kako možeš tražiti Boga? Osobnom molitvom i kroz Njegovu pisanu Riječ, Bibliju.

Traženje Boga molitvom

U Evanđelju po Marku 1:35 zabilježeno je kako Isus „rano ujutro, dok je još bio mrak, ustade, iziđe te ode na samotno mjesto, i tu je molio.“ Ukoliko je Isusu bilo potrebno zajedništvo s Bogom kroz molitvu, koliko je više ono potrebno nama!

Bog je sasvim dovoljan da zadovolji tvoju potrebu za ljubavlju i pažnjom. U osobnoj molitvi On te želi zagrliti, uputiti ti lijepu riječ, zaštiti te.

Odnos koji ti imаш s Bogom, Bog ne može imati ni s kim drugim. Gospodin čezne čuti tvoju molitvu, kojom razgovaraš s Njime i slaviš ga.

„Golubice moja, u spiljama kamenim, u skrovištima vrletnim, daj da ti vidim lice i da ti čujem glas, jer glas je tvoj ugodan i lice je tvoje krasno“ (Pjesma nad pjesmama 2:14).

Ukoliko prilaziš Bogu samo da mu izneseš svoje potrebe, tvoja molitva nije molitva zajedništva s Bogom. Većina ljudi traži Božju ruku, Božje djelovanje u nekoj situaciji, no nažalost je daleko manje ljudi koji traže Božje lice, kako bi ga više upoznali. Bogu trebamo prilaziti tako da ga slavimo i obožavamo,

tražimo Njegovo lice. Nema osobe koja je toliko duhovna da ne može i ne treba još više upoznati Boga. Ukoliko se tvoj molitveni život svodi samo na molitvu za tvoje i tuđe potrebe, tada propuštaš nešto vrlo dragocjeno – bliskost i prijateljstvo sa svojim nebeskim Ocem.

Bog je u tvoj duh stavio čežnju da ga više upoznaš, da tražiš Njegovo lice. Božja ljubav, dobrota i snaga imaju dubinu koja je neizmjernljiva. Koliko god da ga znaš, možeš ga još više upoznati.

Odvoji vrijeme za Gospodina i približi mu se. Ne dopusti da ti društvene mreže, internet, televizija, pa čak ni bliska osoba, uzmu svu tvoju pažnju i sve tvoje vrijeme, jer propuštaš nešto vrlo dragocjeno!

Traženje Boga kroz Bibliju

Božja pisana Riječ objavljuje nam Boga, Njegovu ljubav, moć i karakter. Ako joj pristupamo gladni da primimo više od Boga, ona će biti živa u našim srcima.

„Jer je Ezra nastojao svim srcem proniknuti Zakon Jahvin, vršiti ga i poučavati Izraela u zakonima i običajima“ (Ezra 7:10). Boga tražiš tako što proučavaš Njegovu pisanu Riječ, te ju provodiš u djelu. Dvojici Isusovih učenika na putu u Emaus Isus je tumačio citate iz svake knjige Starog zavjeta koji su se odnosili na Njega, a srce je pritom gorjelo u njima. Kada se Božja Riječ tumači ili čita uz suradnju Duha Svetog, naš duh prima život iz nje i srce vjernika nerijetko gori.

„O dubino bogatstva, mudrosti i znanja Božjega!“ (Rimljanima 11:33). U Bibliji je otkrivena Božja mudrost, znanje i bogatstvo. Koliko god da je čitaš, u njoj uvijek možeš pronaći novu duhovnu hranu za novi dan.

Najveća zapovijed

„Učitelju, koja je najveća zapovijed u Zakonu?“ On (Isus) mu odgovori: ‚Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom pameti svojom! To je najveća i prva zapovijed. Druga je toj jednaka: ‚Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!“ (Mt 22:36-39).

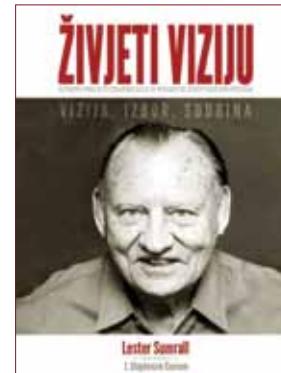
Bog želi biti prvi u tvome životu, ne samo kao tvoj gospodar, već i kao tvoja ljubav. Kada se zaljubiš u Isusa, zbog toga što ga voliš, kao i zbog strahopоštovanja prema Bogu, očistit ćeš svoj život od djela i navika koje nisu Njemu ugodne – od grijeha.

Tvoj život bit će svjetlo za Njega koje će svijetliti drugima. Ne možeš, naime, voljeti Boga koga ne vidiš, ako ne voliš svoga bližnjega koga vidiš. Posvećenje je plod tvoga odnosa s Kristom.

Sam Bog zajedno s tvojim duhom potiče te – traži lice Njegovo!

PREPORUČAMO!!!

Lester Sumrall - ŽIVJETI VIZIJU

Dr. Lester Sumrall bio je pisac, učitelj, misionar, evangelizator, pastor. Donoseći Evanđelje u mnoge dijelove svijeta cijeloga života neumorno je radio na ispunjenju Kristova poslanja. Napisao je više od sto trideset knjiga.

NARUČI SVOJ PRIMJERAK!

www.okknjizara.com

e-mail: info@okknjizara.com

tel. 01/6159-068

PRAVA KATOLIČKA VJERA

AUTOR: pastor Damir Šćićko Alić, Zagreb

(Iz knjige "Katolička vjera u crkvenoj povijesti")

JEDINI POUZDAN UČITELJ

„Pazi da te nitko ne zavede od učenja ovog Puta, jer te sva druga učenja treniraju bez Boga.“⁹⁵

U prethodnom poglavlju smo već dosta govorilo Isusu kao učitelju Novog saveza i novom „zakonodavcu“ (poput Mojsija u Starom savezu). Ivan kaže: „Zakon dođe po Mojsiju, a po Isusu Kristu dođe milost i istina“ (Iv 1:17). Pisac Poslanice Hebrejima govor o Mojsiju kao sluzi koji je svjedočio o onome što je Bog objavio i koji je predao Petoknjižje, Riječ Božju onog vremena, izraelskom narodu. Knjiga izlaska nam govor: „Mojsije potom uzme krvi te poškropi narod govoreći: ‘Ovo je krv saveza koji je Jahve s vama uspostavio na temelju svih ovih riječi’,“ (Izl 24:8). Slično govor i Gospodin: „Ovo je moja krv, krv saveza, koja se proljeva za sve“ (Mt 26:28). I Mojsije i Isus su donijeli Božju Riječ Božjem narodu. I Mojsije i Isus su u Božje ime sklopili savez između Boga i Božjeg naroda.

U prošlom smo poglavlju vidjeli da Mojsije najavljuje dolazak učitelja koji će donijeti novu poruku. U Poslanici Hebrejima čitamo da Isus ima veću službu i slavu od Mojsija i da, dok Mojsije služi u svojstvu sluge, Isus služi u svojstvu Sina i stoji kao Gospodin (Gospodar) u toj „kući“ (Heb 3:1–6). On je taj koji nam je donio najvažniju poruku na svijetu. Po Njemu nam je Bog govorio i učio nas pravoj vjeri i pobožnosti. To je ono što pišu i crkveni oci. Tako Irenej piše u uvodu u svoju petu knjigu:

„U četiri prijašnje knjige, moj dragi prijatelju, koje sam ti predstavio, sve sam ti krivovjerce izložio, i njihova učenja iznio na svjetlo, a te ljudе, koji su izmislili nevjernička mišljenja, pobijao. To sam učinio izdvajajući neke njihove doktrine koje su oni ostavili u pisanom obliku, koristeći argumente uobičajene naravi koji im pristaju. Nakon toga sam ukazao na Istину i pokazao propovijedanje Crkve, koje su proroci objavili (kao što sam već pokazao), koje je Krist doveo do savršenstva, a apostoli nam predali. Od njih Crkva primajući (ove istine), po cijelom svijetu čuva u svojoj čestitosti i prenosi ih svojim sinovima... Tako ćeš poreći njihovo učenje na legitiman način i biti pripravljen primiti dokaze koji idu protiv njih, rušeći njihove doktrine kao smeće, kroz nebesku vjeru, slijedeći jedinog istinskog i pouzdanog Učitelja, Riječ Božju, našeg Gospodina Isusa Krista, koji je, kroz svoju transcendentalnu ljubav, postao ono što smo mi, da bi nas doveo do toga što je On sam.“⁹⁶

Irenej kaže da je Isus doveo Božju poruku do savršenstva i da su nam apostoli predali tu poruku. Nama, Crkvi. Ne jednom čovjeku, nego cijeloj Crkvi, a Crkva je predaje „svojim sinovima“.

Ako je Kristova poruka savršena, ništa joj se ne može dodati. Ta se poruka onda ne može i ne smije mijenjati. Irenej nadalje kaže da je Isus jedini istinski i pouzdan Učitelj. Nitko, osim Njega, to nije. Irenej nadodaje i ovo:

„Jer, ni na jedan drugi način nismo mogli naučiti stvari Božje, da naš Gospodar nije, prebivajući kao Riječ, postao čovjek. Nijedno drugo biće nije imalo moć otkriti nam stvari o Ocu, osim Njegove Riječi. Koja je druga osoba ‘znala misli Gospodnje’, ili ‘tko je postao Njegov savjetnik?’ I opet, mi nismo niti na jedan drugi način mogli naučiti, osim gledajući našeg Učitelja, slušajući Njegov glas svojim ušima, postajući nasljedovatelji Njegovih djela, da bismo i kao izvršitelji Njegovih riječi imali zajedništvo s Njim, primajući svoj rast od Onoga koji je savršen i od Onoga koji je postojao prije svih stvorenja.“⁹⁷

Isus, Riječ Božja, nam je posлан да nas nauči volji Božjoj. Nitko nas tome ne može poučiti bolje od Njega. Da bi nam to olakšao, postao je poput tebe i mene. Živio je među nama (ljudima). Ivan kaže: „Gledali smo Ga, slušali...“ Irenej kaže: „Gledajući Ga i slušajući Njegov glas.“ Bog nam je tako jasno i izravno govorio i učio nas. Za nas bi bilo pogubno to odbaciti ili ne prihvati. Isto govor i Klement Aleksandrijski: „Neka nitko ne prezre Riječ, da ne bi nesvesno prezreo samog sebe.“ Zatim kaže: „Pobožnost koja čini da čovjek, koliko je moguće, postane kao Bog, postavlja Boga za nama prikladnog učitelja, koji jedini može dostojno apsorbirati čovjeka k Bogu.“⁹⁸ Bila je to Božja odluka da On sam postane naš učitelj, jer „**nitko nije toliko impresioniran poticajem bilo kojeg sveca, kao što je riječima samog Gospodina, ljubitelja ljudi.**“⁹⁹ „**Njega i Njegovo učenje smo pozvani slijediti i prakticirati. Nitko, pa ni sveci, nisu vjerodostojniji od Njega. On je iznad i Njegove riječi trebamo slijediti. Isus je naš Učitelj i Ravnatelj zbora, koji je Crkva. Cijela Crkva treba pjevati onako kako On dirigira. Sve crkve trebaju skladno pjevati Njegovu pjesmu. Jedinstvo mnogih u Jednome uzrokuje djelo božanske harmonije iz mješavine zvukova i različitosti. Postaje jedna simfonija koja slijedi jednog zborovođu i učitelja, Riječ, ispružajući se i odmarajući u istoj Istini, vičući Abba, oče!“¹⁰⁰**

⁹⁵ Upute apostolske 6, 1.

⁹⁶ Protiv hereza, 5. knjiga, uvod.

⁹⁷ Protiv hereza, 5. knjiga, 1. poglavlj.

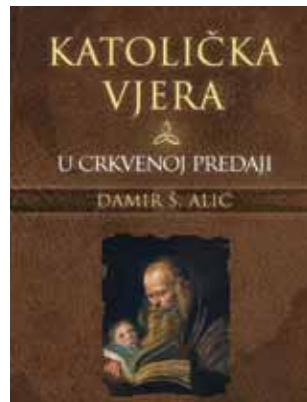
⁹⁸ Opomena poganim, 9. poglavlj.

⁹⁹ Isto.

¹⁰⁰ Isto.

PREPORUČAMO!!!

Damir Šćićko Alić - KATOLIČKA VJERA u crkvenoj predaji

Knjiga sadrži misli ranokršćanskih pisaca i mnoštvo navoda iz izvornih djela raspoređenih prema tematskim cjelinama naslova pojedinih poglavlja. Britak stil pisanja i argumentacija autora zasigurno čini ovu knjigu zanimljivom svakom čitatelju.

NARUČI SVOJ PRIMJERAK!

www.okknjizara.com

e-mail: info@okknjizara.com

tel. 01/6159-068

POLITIKA ↑ komentari

NE - GOVORU MRŽNJE

AUTORICA: Ines Bojić, mag. iur., Zagreb

Zivimo u vremenima ispunjenja proročanstva proroka Daniela koji je prorekao da će se u posljednja vremena znanje (ali i bezakonje) silno umnožiti. Dostupnost informacija i različitih spoznaja putem interneta, dio je naše realnosti, bez koje nam je teško i zamisliti svakodnevno funkciranje. Međutim, osim što je izvor znanja, internet je i poprište brojnih rasprava među kojima mnoge baš i ne održavaju ozračje ljubavi i tolerancije.

Čini se da u posljednjih nekoliko godina u Hrvatskom javnom dijaligu niti jedna iole kontroverzniha tema (primjerice Agrokor, loša demografska slika Hrvatske ili Istanbulska konvencija) ne prolazi bez okrutnog i uvredljivog izražavanja o neistomišljenicima. Pa čak i kada se ne radi o toliko kontroverznim raspravama, već o svakodnevnom (ne)funkcioniranju hrvatskih institucija, poput rada pravosudnih i drugih državnih tijela. Javnost izražava svoje ogorčenje i osjećaj izigranosti zbog brojnih pogrešnih poteza onih koji su ovaj narod trebali blagosloviti, a učinili su suprotno te otvorili vrata za siromaštvo i prokletstvo koje kao da se nadvilo nad naciju. U takvom kontekstu, iznošenje ogorčenih i uvredljivih komentara nekome se može učiniti legitimnim. Razočaranje s nositeljima vlasti u zemlji projicira se na sva druga područja pa se rasprave odvijaju na razinama političkih stranaka, udruga civilnog društva, vjerskih zajednica, pojedinaca, a teme se uglavnom dotiču političkih, ideoloških, i vjerskih stavova.

Javnost je snažno polarizirana i podijeljena oko brojnih pitanja, što ne mora nužno biti loše kada se takvi sukobi mišljenja ne bi odvijali uz obilje ružnih riječi, često puta skrivenih iza nepoznatih autora i identiteta. Koja god kontroverzniha tema da se aktualizira, bilo da se radi o medijskoj objavi ili objavi na društvenim mrežama, započinju debate i vrijeđanja i javno pozivanje na mržnju političkih, vjerskih i ideoloških oponenata, pojedinaca, zaposlenika u državnim službama i agencijama, predstavnika vlasti,

Javnost izražava svoje ogorčenje i osjećaj izigranosti zbog brojnih pogrešnih poteza onih koji su ovaj narod trebali blagosloviti, a učinili su suprotno te otvorili vrata za siromaštvo i prokletstvo koje kao da se nadvilo nad naciju.

Riječi kao što su "ubojice", "banda lopovska", "uhljebi", "lažovi" i slično pomno su odabrana i blaga verzija onoga što se može pročitati u virtualnom debatnom prostoru.

predstavnika civilnog društva, vjerskih službenika, umjetnika, migranata... Riječi kao što su "ubojice", "banda lopovska", "uhljebi", "lažovi" i slično pomno su odabrana i blaga verzija onoga što se može pročitati u virtualnom debatnom prostoru. U takvim raspravama sudionici se često zaklinju u svoju (kršćansku) vjeru, osobito kada je rasprava ideološke prirode, vjerojatno smatrajući da zbog stava vlastite ogorčenosti imaju legitimitet, prokljinati i vrijeđati one s čijim postupcima i mišljenjem nisu suglasni. Mnogi od njih nikada nisu niti zavirili u Bibliju, a još manje je čitali s razumijevanjem. Jer da uistinu jesu, možda bi pročitali stihove koji govore o tome da istim jezikom blagoslivljamo Boga, a istovremeno prokljinjemo ljudе koji su stvoreni na Božju sliku. *"To ne smije, braćo moja tako biti. Zar izvor na isti otvor toči slatko i gorko?"*, opominje autor ove novozavjetne poslanice (Jakov 3:9,10).

Isto tako, Biblija uči sljedeće: *"A ludih se raspra, i rodoslovija, i svađa, i sukoba zakonskih kloni: beskorisna su i isprazna."* (Tit 3:9). Čini se da je ova riječ još u vrijeme kada je napisana vjerno oslikala ljudsku raspravljačku narav, a zapravo je začuđujuće da čovjek u svojem umovanju nije odmaknuo daleko od generacije apostola Pavla. Ne raspravlja li se i danas, u možda malo drugačijem kontekstu o "rodoslovljima", kao da je od primarne važnosti biti poistovjećen s nekim političkim uvjerenjem ili povjesnim nasljeđem. Vjerujem da ove riječi nisu zapisane bez razloga, već sa željom da ukažu vjerniku da se treba poistovjetiti s Kristom umjesto sa zemaljskim "klanovima" i nametnutim ljudskim vrijednostima.

Ovaj tekst nije namijenjen izazivanju osjećaja osude, a još manje poticaj na raspirivanje mržnje, već je podsjetnik na ono što kaže Božja riječ. U zemlji koja je barem deklarativno kršćanska, Biblija bi trebala imati autoritet i biti poziv na to da radije slušamo jedni druge u ljubavi i razumijevanju, umjesto nesnošljivosti i ogorčenog raspravljanja.

One koje ne dotakne Božja ljubav, možda će dotaknuti strah Božji kada razmisle o sljedećim Isusovim riječima: *"Ali kažem vam: za svaku beskorisnu riječ koju ljudi izgovore polagat će račun u dan suda. Jer po svojim riječima bit ćeš opravdan i po svojim riječima bit ćeš osuđen."* (Matej 12:36,37).

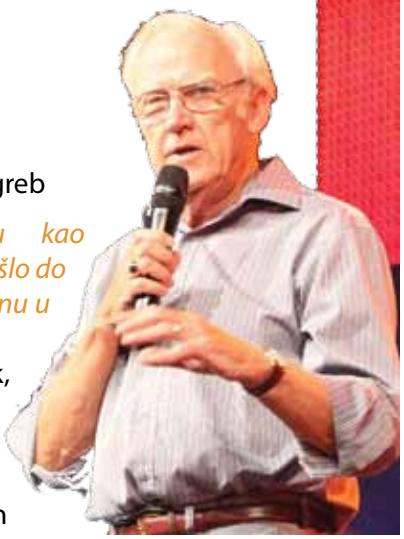
Kao pravnica, mogla bih ovome dodati da nam je ponekad bolje koristiti pravo na šutnju.

Vjerujem da ove riječi nisu zapisane bez razloga, već sa željom da ukažu vjerniku da se treba poistovjetiti s Kristom umjesto sa zemaljskim "klanovima" i nametnutim ljudskim vrijednostima.

INTERVJU

COLIN URQUHART

PRIPREMILA: Željka Rupčić, Zagreb

Započeli ste svoju službu kao anglikanski svećenik. Kako je došlo do probuđenja u Vašoj crkvi u Lutonu u Engleskoj 1970-ih godina?

Bio sam mlad službenik, ispunjen Duhom Svetim prije svog zaređenja 1963.g. U to se vrijeme nije moglo čuti o tome kako je netko ispunjen Duhom Svetim. Po prirodi sam prilično bojažljiva osoba, te sam rekao Gospodinu: „Ako doista želiš da uđem u službu, trebaš nešto učiniti.“

Provodio sam vrijeme nasamo s Gospodinom, a On je doslovno udahnuo svog Duha u mene. Zatekao sam se kako govorim neki čudan jezik, no nisam razumio što se događa. Ovo me iskustvo uvjeroilo da trebam ući u službu Bogu.

Prvih godina svoje službe video sam Boga na djelu kroz iscjeljenja, te na način kako je promijenio moje propovijedanje. Tada su me poslali u jednu vrlo tešku crkvu. Bila je u novom kvartu s puno problematičnih slučajeva i nitko nije bio nanovo rođen. Prethodna dva svećenika tamo su doživjela neuspjeh uslijed silnih pritisaka. Između služenja u ove dvije crkve imao sam vrijeme čekanja na Boga i susreta s Bogom. Trebao sam poučavati ljudi Božju Riječ, no ja nisam došao iz evanđeoske pozadine. Na fakultetu sam studirao liberalnu katoličku teologiju. Kada sam ušao u službu, Bog mi je rekao: „Ljudi su te učili kako ne vjerovati u moju Riječ, no ja će te učiti kako u nju vjerovati.“

Nikada ranije nisam imao evanđeosko iskustvo dovođenja ljudi Isusu. Kazao sam mu da mi mora pokazati što da radim. Odgovorio mi je da poučavam ljudi Riječ. Govorio sam im da trebaju svoj život i svako njegovo područje potpuno predati Gospodinu, umrijeti sebi i živjeti za Njega. Prihvaćali su Isusa i potom bi bili ispunjeni Duhom Svetim. Postajali su Kristovi učenici i ljudi vjere.

Ovo je za mene bilo prekrasno. Odjednom smo se zatekli u potpuno drugačijoj duhovnoj klimi za koju do tada nisam ni čuo. Raširile su se glasine, jer su se događala iscjeljenja i čudesna. Počeli su nas posjećivati ljudi iz čitave naše zemlje i vođe iz čitavog svijeta, posebno iz zemalja engleskog govornog područja. Uskoro su došli i TV novinari snimati reportaže o nama. Dok sam bio тамо, Bog mi je rekao da neće тамо i ostati, da je то samo priprema za моju službu u budućnosti. „Tvoj će se glas čuti među narodima, a ako ne budeš govorio, moj narod neće čuti.“ Godinu dana ranije rekao mi je: „Za godinu ćeš dana otići odavde, stoga pripremi ljudi.“ Zadnje sam godine imao grupu ljudi koji su vodili crkvu, i nakon što sam otisao probuđenje se nastavilo još deset mjeseci, sve dok nije bio postavljen novi svećenik. On je nažalost zaustavio sve što se događalo.

Svakog smo tjedna imali sastanke na koje su dolazile stotine sa svih strana. Čudesna su se događala premda smo vrlo rijetko polagali ruke i osobno molili za ljudi ali prisutni su doživljavali susret s Bogom, upoznali bi ga, bili ispunjeni Duhom, iscjeljeni i oslobođeni po sili Božje prisutnosti. U pet i pol godina, samo su tri puta ljudi izašli naprijed da se molimo za njih. Bilo je to veoma

bogato iskustvo. Kada jednom vidiš takvo nešto, ništa manje od toga ne može te zadovoljiti.

Što biste nam mogli reći o Kingdom Faith crkvi i biblijskoj školi?

Napustio sam svoju dotadašnju crkvu sa svojom ženom i obitelji, te dvoje mlađih ljudi. Jedan od njih bio je glazbenik koji je vodio slavljenje na mojim putovanjima, a druga osoba bila je tajnik. Primaо sam tolike pozive, da nisam mogao svugdje otic̄i služiti. Shvatili smo da trebamo imati timove ljudi. Pedeset ljudi iz te crkve počelo je živjeti u zajednici. Sve svoje smo dijelili, ljudi bi donosili čitave svoje plaće u zajednicu i iz toga smo financijski podržavali šestero ljudi u punovremenoj službi. Služba Kingdom Faith je započela kao zajednica. Bog je za nas providio prekrasno imanje i kuću u Sussexu, u seoskom stilu, gdje su ljudi mogli doći na sastanke za službenike ili naprsto da se susretnu s Bogom. Zajednica je rasla i bilo je sve više timova koje smo slali da potaknu probuđenje u crkvama. Bog nam je govorio da započnemo biblijsku školu. Za to nam je trebala zgrada koju je Bog providio na nadnaravan način i kupili smo je gotovinom. Do danas smo podigli nekoliko svojih crkava, a brojne druge crkve su povezane s nama. Iz našeg biblijskog koledža izašli su studenti koji su otišli u cijeli svijet. Neki su iskusili probuđenja u svojim zemljama, drugi su započeli biblijske škole i crkve, neki od njih imaju crkve s tisućama ljudi. Drugo probuđenje doživjeli smo 1980-ih godina. Ono je bilo još čudesnije od onog u Lutonu. Vidjeli smo tisuće i tisuće ljudi kako dolaze Gospodinu.

Kako biste opisali apostolsku službu?

Postoje razne vrste apostola – lokalni apostoli, nacionalni apostoli, internacionalni apostoli. Apostol je otac očevima, znači otac pastorima, netko s kime se oni mogu povezati. Nad mojim je životom pomazanje za proboj, te stoga kuda god idem crkve mogu napraviti proboj do nove pozicije u Bogu za samo nekoliko dana. Ne pripisujem si zasluge za to, već je to učinak Božjeg pomazanja. Apostol je također odgovoran da održava sve u skladu s Božjom Riječju, jer ima toliko mnogo zabluda koje se podignu u Tijelu Kristovom. Dio je apostolske odgovornosti osigurati da ljudi ostanu u istini Božje Riječi, da ne budu odneseni pomodnom superduhovnošću ili nečim drugim.

To je pozicija utjecaja koja nosi veliku odgovornost, jer toliki ljudi imaju svoj pogled na tebi, te stoga imаш odgovornost za njih. Kroz zadnjih 35 godina naš glavni događaj u toku godine je Kamp vjere (Faith Camp), na kojem se okupi nekoliko tisuća ljudi iz crkava koje su povezane s našom službom i koje od nas očekuju neku vrstu vodstva.

Što biste poručili Tijelu Kristovom u Hrvatskoj?

Vjerojatno poruku koju sam jutros propovijedao. Ovo je očito strateška crkva. Zbog toga sam ovdje, jer me Bog ne bi poslao na mjesta koja nisu od strateške važnosti. Sada puno manje putujem no ranije. Smatram važnim da tamo gdje idem budu doneseni plodovi.

Vrijeme je da shvatimo koliko nas Bog može upotrijebiti. To nije pitanje samo molitve za probuđenje i čekanja da Bog nešto učini. Jedino kada se mi ispružimo ka tome da vidimo Božje Kraljevstvo i Njegovu volju u našoj sredini, te imamo istinsku glad da vidimo više ljudi spašenih, tada Bog pošalje probuđenje. On ne šalje probuđenje zbog njega samoga, već zato što Božji narod ima jaku čežnju vidjeti više ljudi spašenih, te da se Bog proslavi u više života.

<http://rijeczivota.hr/intervju-s-apostolom-colinom-urquhartom/>

MEDITACIJA* o riječima proroka Izajije

AUTORICA: Paola Starčić, Zagreb

“Jer ovako mi reče Gospod, kad me rukom uhvatio i opomenuo da ne idem putem ovoga puka govoreći: ‘Ne nazivajte urotom sve ono što ovaj puk urotom naziva; i ne bojte se čega se on boji i ne strahujte. Gospoda Nad Vojskama – njega posvećujte, i on neka bude bojazan vaša, i on neka bude vaš strah...’” Izajja 8:11-13

“Jer ovako mi reče Gospod...” – Bog je Bog koji govori, komunicira, izražava svoje misli, namjere i osjećaje nama ljudima. U poslanici Hebrejima 1:1,2 Sveti Pismo nam otkriva da: “Mnogo puta i na mnogo načina Bog negda progovori po prorocima, a u ovim posljednjim danima progovori nama po Sinu...” Mnogo puta i na mnogo načina. Svaki pojedinac je poseban: prima, sluša, razumije na sebi svojstven način. Kada bi Bog svima pristupao istovjetno, vrlo je moguće da neki od nas ne bi razumjeli, ne bi bili privučeni Njemu ili uopće bili zainteresirani za Božje stvari. Bog nam govori po Sinu. Isus je Riječ. On kaže da Njegove ovce (oni koji Ga slijede) poznaju i slušaju glas svoga Pastira i idu za Njim (Ivan 10:...). Prijatelji istine slušaju Isusov glas. Bog govori. Bog govori danas. Bog govori tebi i meni.

“...kad me rukom uhvatio i opomenuo me...” Neki prijevodi ovdje dodaju opis: “snažnom rukom, moćnom rukom; kad je Njegova moćna ruka počivala na meni; kad me je čvrsto primio.” Taj izraz da me je Bog uhvatio snažnom rukom i čvrsto me primio, govori mi o brizi i bliskosti (prisnosti). Bog nije mlohat i ravnodušan! Njegova ljubav prema nama je silna. On je srčan i stalo Mu je do naših puteva – do kvalitete naših života! Zato nas vodi, opominje, savjetuje – to je razlog. Naš Bog nije neki daleki Bog. On je blizu i želi biti uključen u naše živote! Hvala Ti, Oče! “opomenuo da ne idem putem ovoga puka” – U Rimljanima 12:2 Bog nam govori da se ne prilagođavamo ovomu svijetu, da ne budemo poput svijeta jer smo djeca Božja. Naš korijen je drugačiji, naš identitet je u Bogu. “Naslijedujte Boga budući ste ljubljena djeca”. (Ef.5:1) Dio smo svete obitelji gdje vrijede drugačije vrijednosti i načela. Ovaj svijet je u vlasti Zloga i živi u tami. Mi pripadamo Ocu Nebeskom i hodamo u svjetlu, oprani krvlju Kristovom, u zajednici jedni s drugima, slobodni. Hvala Ti, Gospodine!

“Ne nazivajte urotom sve ono što ovaj puk urotom naziva; i ne bojte se čega se on boji i ne strahujte.” Ne bojte se čega se ovaj svijet boji. Ljudi danas strahuju zbog mnogo čega: sadašnjosti, budućnosti, okolnosti; boje se za sebe, za bližnje, za ispunjenje

potreba svojih tijela i duše. Tjeskobne brige prerastaju u strahove. Bog nam nije dao duh straha (bojažljivosti) nego duh snage, ljubavi i razbora (2. Tim. 1:7) Isus nam poručuje da se ne bojimo onih koji ubijaju tijelo, ali duše ne mogu ubiti (Mt.10:28). Usmjerava nas da razlikujemo prolazno i privremeno, od onog trajnog i vječnog. Poziva nas da prigrimo vrijednosti Kraljevstva Božjeg, a ne ovoga svijeta.

“Gospoda Nad Vojskama – njega posvećujte, i on neka bude bojazan vaša, i on neka bude vaš strah...” Jedan prijevod kaže: “On jedini nek vam svet bude, jedino se Njega bojte, strah od Njega nek vas prožme.” Kada se bojimo Boga na način da razumijemo da On uistinu jest Bog koji je iznad svega, koji ima svu moć i vlast, Onaj koji svemu daje životni dah i koji ima konačnu riječ – i kada Mu prepustamo svoje puteve dopuštajući da nas vodi; tada se svaki drugi strah umanjuje i odlazi od nas. Bog je veći od svega. Njega posvećujemo, odvajamo od svih drugih, uzvisujemo, častimo.

Nek Bog bude naš Izvor i naša jedina Sigurnost. On u svojoj ruci drži našu sudbinu, našu budućnost, sve naše dane.

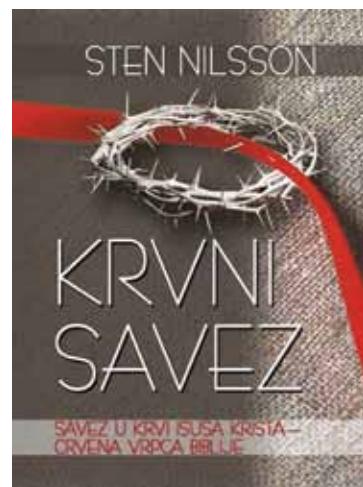
MOLITVA:

Oče Nebeski, hvala Ti što mi govorиш po svojoj Riječi i po svome Sinu, Isusu Kristu. Hvala Ti što me žarko voliš, držiš čvrsto svojom rukom i opominješ radi moje dobrobiti. Ja sam dionik tvoje naravi i zato odbijam razmišljati i ponašati se poput ovog svijeta. Ja sam Tvoje dijete i prepoznajem Te kao onoga koji je Bog nad svim. Slava i čast Tebi jedinom pripada zauvijek. Amen.

MEDITACIJA* Premda nas pojam meditacija često podsjeća na istočnačke duhovne prakse uronjavanja u sebe, stanje susreta sa svojim bićem, nekim božanstvom, svemirom ili pak put za shvaćanje apsoluta, Biblija taj pojam koristi kao izraz za razmišljanje, sanjarenje, zamišljanje, proučavanje, promišljanje ali i pričanje, govorenje, jadikovanje, pjevanje. Naš hrvatski prijevod Biblije najčešće koristi riječi razmišljati i govoriti.

DOBRA KNJIGA!!!

Sten Nilsson - KRVNI SAVEZ

Odlična knjiga koja ti može pomoći u razumijevanju Isusove žrtve na križu. Što je sve ostvareno kroz Njegovu smrt i koliko za nas znači Njegovo uskrsnuće. Sten Nilsson, poznati metodistički pastor, misionar i propovjednik pomaže shvatiti s kolikom se ozbiljnošću Bog odnosi prema savezu kojeg je s nama sklopio kroz Isusa Krista. Autor na zanimljiv način slijedi crvenu nit saveza koja je središnja tema Biblije i koja povezuje Stari i Novi Zavjet. Izuzetna knjiga.

NARUČI SVOJ PRIMJERAK!

www.okknjizara.com e-mail: info@okknjizara.com

tel. 01/6159-068

Kršćanski centar "Riječ Života", SLAVONSKI BROD

U ovom broju predstavljamo vam Kršćanski Centar "Riječ Života" u Slavonskom Brodu i njihovo djelovanje koje je započelo prije tri godine kada je ovaj Centar dobio službenu registraciju vjerske zajednice. Temelji ove zajednice vjernika i njenog evangelizacijskog rada postavljeni su tijekom prošlih četrnaest godina. Posjeti romskom naselju i njenim žiteljima počeli su volonterskim putovanjima iz Zagreba u namjeri da Evanđelje Isusa Krista bude preneseno ljudima koji ovdje žive. Molitveni sastanci i biblijske pouke u početku su se održavale u domovima ovdašnjih stanovnika, a danas se redovni sastanci i bogoslužja održavaju u iznajmljenom prostoru na ulazu u spomenuto romsko naselje. U sklopu rada Centra organizirani su razni sadržaji s ciljem upotpunjivanja društvenog života i socijalnog napretka: pastoralni rad u okviru crkvene zajednice, glazbene radionice za djecu, tim za slavljenje i plesni tim, pomoći u učenju unutar osnovnoškolskog programa, krojačka radionica.

U nastavku vam prenosimo što su nam o sebi i o djelovanju ove crkvene zajednice rekli voditelji, pastorski par Darko i Blanka Glešić:

Osnovna vizija ovog rada je evangelizacija, odnosno prenošenje Radosne vijesti Isusa Krista narodu Roma koji žive na ovom prostoru, pružanje duhovne skrbi i pouka biblijskih vrijednosti, te isto tako i materijalna pomoći u okviru mogućnosti koje trenutno imamo. Osobita nam je radost kada možemo blagosloviti one najpotrebitije među Romima. Tijekom prošle godine organizirali smo posjet ZOO Ruščica, kupanje za djevojke na bazenima u Sl. Brodu, odlaske u kino, neke od najmlađih smo obradovali posjetima Gradskoj biblioteci. Tokom ljetne sezone održavamo šatorske sastanke, prikazivanje kršćanskih filmova i okupljanja na otvorenom na kojima se prenosi poruka Isusa Krista odraslima i djeci, za njih prilagođenim programom. Uz pripadnike romskog naroda želimo okupiti također i sve druge ljude koji žele doživjeti Božju blizinu i ispunjenje svakog dijela svojih života. Vjerujemo da je svako djelo započeto s ciljem da se izvrši Isusovo poslanje na zemlji prije svega podržano od Boga koji je izvor svega dobra i stoga očekujemo rast naših mogućnosti u skladu s Božjim obećanjima blagoslova. Naše djelovanje usmjeravamo i na misijski rad u naselju Capraške poljane i jedno banjalučko naselje u susjednoj republici BiH. Povremenim posjetima služimo Božju riječ romskim obiteljima u njihovim domovima, u dvorištima i na ulici. Vjerujemo da je ovo najbolji način kako im

trenutno možemo služiti poruku E v a n d e l j a – osobnim primjerom živeći blizu njih, i blizu njihovih potreba, postujući

posebnosti načina života romske zajednice. Naravno, kroz sve to, i mi puno učimo od njih.

Blanka: Prije samog osnivanja crkve u Slavonskom Brodu, Darko i ja bili smo već uključeni u rad naše matične crkve u Zagrebu. Čuli smo taj Božji poziv za potrebom služenja romskom narodu. U Zagrebu sam bila uključena u rad sa djecom i rad sa romskom djecom činio mi se samo kao nastavak tog rada. Međutim, sukob običaja, tradicije, životnih navika, stvarao mi je ogromne probleme. Moja očekivanja su se neprestano rušila, bolje rečeno: nisu se niti ostvarivala. Svi moji darovi, talenti, znanja, odjednom su u ovom okruženju postali neučinkoviti. Moje je pitanje bilo: odustati, ili nastaviti u razočarenju. Odjednom je Bog u moje srce ucijepio svoju ljubav za tu djecu, za odrasle i općenito za ovdašnji romski narod. Služenje njima i mene približava Bogu. Neki moji stavovi, životne navike, zajedništvo sa Kristom, molitve – po navici, slavljenje – po navici, razina komfora – po navici ... i još dosta toga, morali su otpasti s mene. Shvatila sam da sam očekivala da Bog slijedi moj ritam, dok sam u stvari (po vjeri) ja morala svaki dan učiti slijediti, iznova i iznova Njega. Svim srcem sam zahvalna Gospodinu što mi je dao priliku služiti Njemu na ovakav način.

Darko: U mome srcu je i ranije, postojala želja za služenjem onima najranjivijima, najpotrebitijima u društvu. Još prije 23 godine kroz terapijske zajednice, a kasnije i kroz drugu za resocijalizaciju, služio sam ovisnicima o drogama i alkoholu.

Služenje romskoj populaciji, za mene je bio slijed u misiji u koju me je Gospodin pozvao. Iako sam, nekoliko godina unazad, vodio bitku u vlastitoj savjesti s preuzimanjem odgovornosti u takvoj vrsti služenja. Moja majka Agica, vjerno je i dugo sijala poruku među velikim dijelom romskog naroda u Brodsko – posavskoj županiji i u okolici Siska. Nosila je svjedočanstvo o silnoj Gospodinovoj

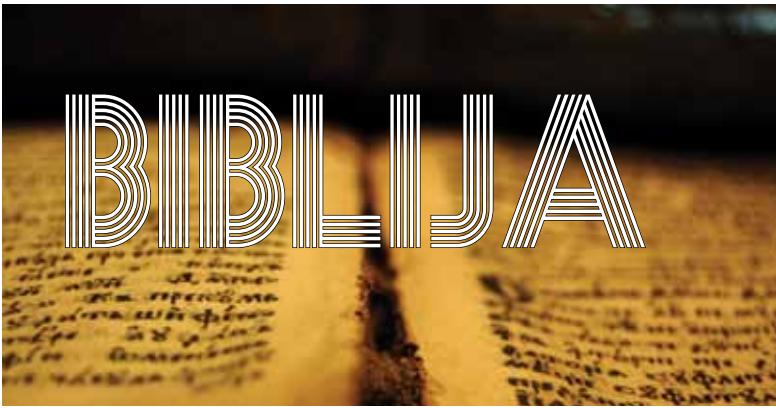
ljubavi prema Romima, a kada je to Djelo za nju postalo prezahtjevno pozvala me je da joj pomognem. Konačno smo Blanka i ja bili slomljeni pred potrebama koje su se otvorile pred nama i odlučili se na korak vjere. Odlučili smo živjeti i služiti u romskom naselju. Naša je čežnja i ubuduće, dovoditi djecu, mlade i odrasle Rome u izvrsnost Isusa Krista, prenositi im istine Božjega Kraljevstva; objaviti im njihovo pravo na život u slobodi – pravo na oslobođenje od tisućljetnog prokletstva, pravo na Obećanu zemlju – pravedno Kraljevstvo našega Gospodina.

**POSJETITE NAS
U SLAVONSKOM BRODU!**

**Stjepana Radića 104, petkom od 18 sati
KONTAKT: tel. 091 2533 924**

BIBLIJA kao priručnik za život

AUTORICA: Jelica Stanković, Dubrovnik

Biblja je knjiga koja mijenja život. To je knjiga koja je živa, koja govori, donosi nadu, vjeru, snagu, ona usmjerava...

Biblja je Božje pismo upućeno tebi. Ako trebaš odgovor na pitanja; "Koja je svrha života? Postoji li život nakon smrti? Zašto je svijet pun zla?" i slična pitanja, pronaći ćeš odgovore u ovom snažnom, Duhom Svetim nadahnutom pismu.

Također, Biblja je i svakodnevni priručnik koji će ti dati mnogo praktičnih savjeta; "Kako imati uspješan brak? Kako biti dobar roditelj? Kako biti dobar prijatelj? Što je uspjeh i kako ga postići? Kako se mogu promjeniti? Što je u životu važno? Kako mogu podnijeti nepravedne okolnosti i loše događaje u svom životu, pobjednosno?" Na sva ova pitanja Biblja ima spremjan odgovor.

Biblja daje mudrost. Kada postanemo mudriji, donosimo mnogo bolje odluke, a s dobrim odlukama dolazi i mnogo drugih dobrih stvari.

Ako ti je potrebna mudrost čitaj Jakovljevu poslanicu.

Kada si tužan, utjehu možeš pronaći u 2. poslanici Korinćanima. Kada ti je potrebno vodstvo, spremjan odgovor naći ćeš u Jakovljevoj poslanici 1:5,6 i u poslanici Hebrejima 12:3-13.

Kada ti je potrebna hrabrost, ohrabri se u Hebrejima 13:5-6 i u poslanici Efežanima 6:10-18.

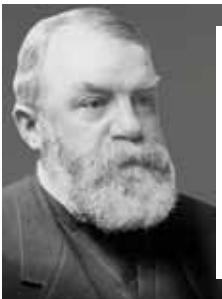
O miru, Riječ Božja govori u poslanici Filipljanima 4:6-7, te u Ivanovom evanđelju 14.

Ako ti je potreban odmor, pronađi ga uz Matejevo evanđelje 11:28-29 i u poslanici Rimljana 8:31-39.

Ako ti je potrebna snaga, nađi je u Jakovljevoj poslanici 1:12-16 i u 1. Korinćanima 10:6-13.

Zaroni u blago koje ti je od samog Boga dano. Prihvati baštinu i uđi u život koji Gospodin ima za tebe. Živi u blagoslovu, miru i punini u Isusu Kristu, a na svom putu dok stižeš u puninu, pouči i druge kako da tamo stignu.

POZNATI O BIBLIJI

**Biblja će te čuvati od grijeha
ili će te grijeh
čuvati od Biblje.**

Dwight L. Moody 1837. - 1899.

OČEKUJ PLOD

AUTOR: Darko Glešić, Slavonski Brod

"Kao što kiši i snježi sa neba bez prestanka, dok se zemlja ne natopi, oplodi i ozeleni, da bi dala sjeme sijaču i kruha za jelo, tako se riječ koja izlazi iz mojih usta ne vraća meni bez ploda, nego čini ono što sam htio i ostvaruje ono zbog čega sam je poslao." (Izajia 55:10,11)

Gledajući ove stihove proroka Izajie, mogli bi proces rasta Božje riječi, podijeliti u 5 faza. Zemlja se treba: Natopiti, oploditi, ozeleniti, roditi sjemenom, roditi kruhom.

Postoji zakon po kojem Božja riječ raste u nama dok ne ostvari onaj pravi razlog zbog kojeg je Bog tu riječ i stavio u naše srce. Ali, baš kao i u prirodi, i na duhovnom polju se odvija određen proces. U stvari, ništa se ne događa odmah i preko noći.

Gospodin Isus je rekao da je sjeme (Božja Riječ) posijano u naše srce (Matej 13:19). Riječ za srce, u grčkom izvorniku je KARDIA, a označava središte našeg tjelesnog i duhovnog bića. Dakle, cijelo naše biće – duh, duša i tijelo – trebaju, prije svega, biti NATOPLJENI Božjim Duhom, natopljeni Njegovom prisutnošću; kroz molitvu, razmišljanje o Božjoj riječi, kroz intiman odnos s Isusom.

Druga važna stvar: Da bi zemlja srca primila sjeme i mogla se OZELENITI, mora se obrađivati, okopavati i gnojiti. Jedini način da postanemo plodonosni (fertilna zemlja), je da dozvolimo da Bog, koristeći svoje alate, izore tvrdnu ledinu našeg karaktera. Jer na tvrdoj i kamenitoj zemlji ne može izrasti ništa korisno.

Kada smo dovoljno zreli, možemo davati ukusne i sočne plodove. Ali, zemlja iz koje crpimo snagu, iz koje se hrani naš duh, mora se pognojiti (Luka 13:8). Okruženje u kojem živiš, gdje se razvijaš, ponekad će ti se činiti ne previše otmjenim, dostoјnim, i smrdjet će ti često na ono najgore. Ali, samo na takvoj vrsti tla, ti možeš dati ono najbolje.

Tada nastupa faza u kojoj još uvijek nema ploda, ali je naše polje urodilo ZELENILOM – svježinom. Sada ti se to ne čini kao neka čvrsta, sigurna VJERA U BOGA. Ipak, to budi nadu da će Bog, kad je već dao da nikne zelenilo, dati da na našoj zemlji uzrastu i korisni plodovi. Ta nada nas potiče da nastavimo sijati i da očekujemo "OBILAN I HRANJIV KRUG" (Izajia 30:23).

Konačan rezultat rasta Božje riječi u nama, jednim dijelom je, obilje kruha – blagoslova za nas i viška s kojim ćemo moći nahraniti mnoge druge.

PREPORUČAMO!!!

Colin Urquhart - ŽIV U KRISTU
Odličan višednevni seminar
održan od petka 04. do nedjelje 06. svibnja sastoji se
od vrlo snažnih i nadahnutih
međusobno povezanih
poruka o životu U KRISTU.
Sve propovijedi su dostupne
pojedinačno ili u kompletu
u CD ili DVD formatu.

NARUČI SVOJ PRIMJERAK!

www.okknjizara.com

e-mail: info@okknjizara.com

tel. 01/6159-068

OBITELJSKI KUTAK

KULTURA MILOSRĐA

AUTORICA: Snježana Budanec, Zagreb

Lijepo mi je kad u krugu svojih prijateljica koje su majke osjećam da postoji darežljivost. Prikladno je za Tijelo Kristovo i veliki je blagoslov živjeti po Božjim principima. Blagoslovljeno je primiti i veliki je blagoslov davati. Dok gledam svoj dom, često pronalazim stvari koje su rezultat velikodušnosti drugih, od kojih su mnogi u sličnim financijskim i životnim okolnostima kao i ja. Uistinu je fascinantno kako, kad svi dijelimo, sve naše potrebe budu ispunjene. Upravo u tome leži tajna Božje ekonomije. Biblijski zapis ovako opisuje ranu crkvu: "A svi koji su vjerovali bijahu zajedno i sve im bijaše zajedničko. I prodavali bi posjede i imovinu i dajeli ih svima, kako bi komu trebalo." (Djela Apostolska 2: 44-45).

Moja je privilegija da sam iskusila ovu vrstu zajednice na različitim razinama tijekom svoje šetnje s Isusom. To je nevjerljivo ispunjenje, radostan i prekrasan način življenja. Netko je prvo podijelio sa mnom, netko me je ljubio prvi i žrtvovao se za mene. Netko me je prvi put blagoslovio odjećom, hranom, krevetom, i to ne zbog toga jer je mislio da će to biti vraćeno ili naplaćeno, već zbog toga što je ta osoba bila obuzeta i dotaknuta ljubavlju Kristovom.

"I kako hoćete da ljudi vama čine, tako činite i vi njima. I ako ljubite one koji vas ljube, kakva li vam je blagodat? Ta i grješnici ljube one koji njih ljube. I ako činite dobro onima koji vama dobro čine, kakva li vam je blagodat? Ta i grješnici to isto čine. I ako pozajmljujete onima od kojih se nadate da ćete nazad primiti, kakva li vam je blagodat? Ta i grješnici grješnicima pozajmljuju da jednakoj nazad prime." (Luka 6,31-34).

Moja reakcija na tu ljubav je da i ja volim druge na isti način. Moje prijateljice, naučile su me da budem velikodušna. Ali čak i da nisam naučila o kulturi milosrđa od prijateljica, čak i da ne postoji ovakva vrsta kulture, Bog bi u svoje vrijeme nagradio takvu darežljivost. No, zbog našeg novog života u Kristu, jedna mala iskra, jedan vjerni plamen velikodušnosti, može promijeniti srca i oblikovati kulturu. Zapravo, vrlo često tako i bude. Jedan vjerni darivatelj može blagosloviti i utjecati na toliko drugih. Ali kako to počinje? Mislim da počinje s osobom koja kaže: "Bože, što trebam učiniti sa svojim stvarima?" Tko zatim posluša Boga otvorenog srca, započinje s vjerom da će Bog sve providjeti i žrtvuje se te daruje ono što bi se inače moglo prodati ili jednostavno zadržati za sebe i dalje uživati u tim stvarima. Ponekad to znači

otpuštanje stvari koje smo sačuvali za "slučajnu bebu" ili bilo koji drugi budući scenarij.

"Ima takvih koji dijele, a imaju sve više; a tko štedi pretjerano, sve bliže je oskudici." (Izreke 11:24).

Darežljivo davanje dolazi od pouzdanja i vjerovanja Bogu. Dopustite da vas izazovem da stavite Boga na test, i da testirate sebe! Odvojite trenutak za molitvu i vidite imate li priliku da budete darežljivi, posebno prema drugom kršćaninu, ali i prema onima koji još ne poznaju Isusa. Svojom darežljivošću možemo nekome dotaknuti srce, potaknuti nekog da traži Boga, uvesti ga u spasenje i na kraju postati prijatelji, braća ili sestre.

Božja riječ govori ovako : " Ne uskrati dobročinstva potrebitima, kad je u moći ruke tvoje da tako učiniš. Ne govori bližnjemu svojemu: »Idi i dođi opet, i sutra ču ti dati«, a imaš kod sebe."

(Izreke 3:27) Kada su Isusa pitali: "Tko je moj bližnji?", On je ispričao priču o čovjeku čiju nacionalnost kao ni vjersku pripadnost nije otkrio, samo ga je nazvao "neki čovjek". Ispričao im je kako su ga razbojnici opljačkali, ranili i ostavili da umre. Kada su na njega naišli svećenik i levit - zaobišli su ga, a pomogao je Židovima omrzli Samarijanac. Na kraju priče Isus postavlja pitanje svom sugovorniku: "Koji se po tvom mišljenju, od te trojice pokazao bližnjim onomu što je zapao među razbojnike?" Naravno da je odgovor bio: "Onaj koji mu iskaza milosrđe." Budimo i mi milosrdni makar drugima bili kao omrzli Samrijanci. Šireći kulturu milosrđa djelujemo kao pravi učenici Kristovi i odražavamo Boga svijetu koji ga očajnički treba.

TV Jeruzalem NEWS - DVD

Snimljena kostimirana predstava, šaljivo prikazani biblijski događaji, odlična obiteljska zabava!

NARUČI SVOJ PRIMJERAK!

www.okknjizara.com e-mail: info@okknjizara.com

IME IZNAD SVAKOG IMENA

AUTORICA: Petra Rupčić (15 god.), Zagreb

**Ponizio se i ostao poslušan sve do smrti, i to smrti na križu.
Zato ga je Bog uzdignuo na najviše mjesto i dao mu ime koje je
iznad svakog drugog imena.** Biblijka, Filipijanima 2:8,9

me Isus - to je ime iznad svakog imena. On se ponizio, iako bezgrešan, postavši poslušan do smrti na križu. Stvarno je neopisiva ta ljubav da je Isus umro za mene i tebe da bi se On, Stvoritelj svemira, mogao družiti s nama. Ta ljubav me toliko puta utješila, pružila nadu, pomogla mi da ustanem i krenem dalje. Ta ljubav je tu za mene svaki dan.

Ista ta ljubav se želi družiti s tobom. Toj ljubavi sam predala svoje povjerenje i svoju nadu. I sada, sa zahvalnošću pišem ovo, jer mi je predrago što sam tu gdje jesam, u naručju Svevišnjega koji me voli tolikom ljubavlju koju ne mogu ni zamisliti. Ta ljubav viša je od planina, čista je i beskrajna. Da, BESKRAJNA. Ona stvarno nema kraja, uvijek je tu.

Ta ljubav pruža ti ruku. Pruža ti ruku u kojoj su mir, ljubav, radost, suošćeđanje i nada. Ta ruka ti pruža toliku ispunjenost da ti apsolutno ništa drugo neće trebati osim te ruke.

Savjetujem ti da čvrsto primiš tu ruku jer ona donosi samo najbolje stvari u tvoj život. Kada sam ja primila tu ruku, toliko stvari se promijenilo na bolje. Stvarno jesam sretna i ta mi je ruka uistinu pružila suošćeđanje.

Toliko predivnih stvari sam primila od Osobe čije je ime iznad svakog imena. Nikad me nije napustio, nikada nije odustao i nikada neće odustati. Bio je tu za mene i nastaviti će biti. Kako to mogu sa sigurnošću tvrditi? On je to rekao, a Njegova riječ jest istina.

Isusu možeš predati svoj život jer On najbolje zna što trebaš i kada. Isus ima savršeno vrijeme za sve i Njegovi su planovi bolji od tvojih. Njegovi planovi su planovi mira, a ne nesreće, da ti da budućnost i nadu (Jeremija 29:11).

Odvoji vrijeme za Gospodina. On jedva čeka da čuje tvoj glas, da razgovaraš s Njim. To vrijeme neće biti uzaludno potrošeno jer se tada družiš s Isusom, Kraljem kraljeva, koji će ti se otkrivati i koji će ti povjeriti svoje planove.

MOJA MIRNA LUKA

AUTORICA: Lucija Marković (19 god.), Zagreb

Odmor. Nada. Mir. Riječi koje mi zvuče tako divno, poput melodije nekog nebeskog orkestra. Nakon silnog traganja, shvatila sam da zaista nije teško pronaći onaj stvarni, pravi odmor. On je oduvijek čekao na sve nas. Isto vrijedi za Nadu i Mir. Drugo im je ime Isus. U Njemu je odmor, nada, mir i sve što nam je potrebno. U Isusu se nalazi onaj, toliko potreban spokoj. To saznanje da je On moja sigurnost, moja mirna luka, moje srce ispunjava neopisivom radošću. On je taj koji skuplja svaku moju suzu, čuje i najtiši vapaj, osjeća svaku moju bol, patnju, ali sa mnom dijeli i radost, svaki osmijeh koji prođe mojim licem. U Njegovom sam glasu zaštićena, pod Njegovim krilima sigurna, u Njegovim očima voljena. Moja je čitava vrijednost u Isusu. I to je tako predivno! Moj Put, moja Istina i moj Život. Isus. To predivno ime koje štiti od najjače oluje, dopire do mene gdje god bila. Pronašla sam svoj mir. Napokon. Nesigurnosti nestaju, strahovi bivaju utopljeni u moru Njegove ljubavi. U toj se Ljubavi prostire vrt nade i odmora. Svi su plodovi toga vrta tako fini, tako sočni. Sve je predivno, baš onakvo kakvo treba biti. Isusovo savršenstvo. Sve se to može pronaći samo u Njemu. Samo jedan Njegov doticaj i sve je promijenjeno. Samo je jedan Njegov pogled dovoljan. Riječima se ne može opisati Isusova ljepota, ne mogu se dočarati miomirisi kojima nas okružuje. Sve to u jednoj Osobi, mojoj mirnoj luci, Isusu.

GLAZBENA PREPORUKA

CD album grupe EMET FLARE - VRIJEME JE

01. Pokreni se	02. Vrijeme je
03. Slavi Ga	04. On živi
05. Žetva	06. Dokaz ljubavi
07. Moj dom je nebo	08. Srce puno smijeha
09. Antrecesijska	10. Nije me sram

NARUČITE SVOJE PRIMJERKE!

www.okknjizara.com e-mail: info@okknjizara.com
tel. 01/6159-068

PROGONJEN, ALI NE NAPUŠTEN

Iz knjige "Progonjen, ali ne napušten", autora Arthur Gessweina

Ciglana je bila okružena visokom ogradom pojačanom bodljikavom žicom koja je trebala obeshrabrivati sve pokušaje bijega. Bila je to neka vrsta zatvora, točnije rečeno, logor za prisilni rad, gdje smo mogli svaki dan ući samo uz pokazivanje posebnih propusnica. Ali mi, mi smo ga mogli svake večeri napustiti, mi smo bili samo polu-zatvorenici. Drugi su bili odvođeni u zatvor u dugim kolonama.

Bilo ih je žalosno vidjeti. Sve je na njima bilo sivo, odjeća i koža lica. Bili su tako mršavi da im je prljava odjeća lepršala oko tijela, jedva ih štiteći od hladnoće. Sandale su im bile izrađene od starih automobilskih guma, a zimi su noge umatali u krpe.

Posao koji su im nametali, bio je odviše težak za njihovo fizičko stanje i video sam kako ih tuku jer nisu izlazili na kraj sa svojim zadatkom. Često, kad bi drugi bili vraćeni kućama da bi iskoristili večer, ostajao sam gledati ove jadnike koje su vraćali u zatvor. Za njih je upravo završavao taj dan koji im je bio samo prilika za patnje. A sutradan, nakon noći provedene u očaju, ponovno bi se našli u istoj situaciji. Gledajući ih kako prolaze, događalo se da bih u žalosti i poniznosti sklopio ruke i povjerio ih Gospodu. „Gospode, zašto ove beskonačne patnje?“

Ovo mi je pitanje neprestano dolazio na um: zašto, zašto? Nisam ga uspijevao riješiti i zbog toga sam bio duboko ožalošćen. Ipak, Bog je ljubav budući da je dao za nas svoga jedinoga Sina. Ova bijeda, ona nije bila djelo Božje, već ljudi, ljudi koji su mrzili Boga. Nalazili smo se u toku borbe između Boga i Sotone, kao i uvijek kad smo dovedeni do toga da se pitamo: zašto?

Znao sam da se među onim zatvorenicima nalaze i djeca Božja, koja su sve napustila i prihvatile iz ljubavi prema Gospodu, živjeti ovaj tako teški život. Neprestano sam si postavljao ovo isto pitanje: da li bih ja bio spremjan ako bi trebalo? Često smo na našim molitvenim sastancima pjevali pjesme koje su govorile o patnji, ali nisam bio svjestan da pjevam nerado; moje srce nije bilo spremno...

Jednog smo dana saznali da su iz nekog drugog zatvora prebacili u Ašgabad jednog starog vjernika. Zbog svoje velike starosti nije radio u ciglani, već u zatvorskoj zgradbi. Stoga ga nismo još vidjeli. Uspio sam, međutim, saznati njegovo ime i njegov registarski broj. Odlučili smo, dakle, posjetiti ga. Općenito je trebalo mnogo vremena da bi se dobila dozvola za posjetu, ali kad se radilo o uručivanju jednog paketa hrane, stvari su isle brže. I, sljedeće nedjelje poslijepodne, otišli smo u zatvor da bismo mu učinili ovu malu uslugu. Nije li on naš brat?

Bio je tu već dug red ljudi koji su došli s istom namjerom, strpljivo čekajući da dođu do šaltera kroz koji bi mogli dodati ono što su donijeli zatvorenicima.

Došao je i na nas red. Dok je službenik sumnjičavo pregledavao sadržaj našeg paketa, primijetili smo našeg zatvorenika kako čeka u dnu prostorije. Budući da je vani bilo vidno, u dosta mračnoj prostoriji nismo ga mogli dobro raspoznati. Mora da se pitao tko bi mu to u Turkmenistanu mogao donijeti ovaj dar, jer on nije poznavao nikoga i nitko nije poznavao njega. Kad ugleda da se pregledava njegov paket, približi se da bi tiho upitao: „Jeste li vi ribari iz Galileje?“ „Da, ribari smo odande...“ Bili smo sretni što smo našli svog brata. Razgovor tog trenutka tu nije bio dozvoljen i službenik nam dobaci prijeteći pogled. Nismo smjeli

više ništa. „Uzmi svoj paket i bježi!“, naredi starcu.

Kad ga uze u ruke, na licu mu se pojavi živ izraz zahvalnosti, dok su mu niz lice tekle suze radosnice. Zatim je morao napustiti prostoriju. I mi smo imali muke da ne zaplačemo, i za dosta vremena nitko nije progovorio. Činilo se da je svatko utonuo u vlastite misli.

Oko dva tjedna poslije dozvolili su nam da potražimo svog brata u zatvoru. Naša posjeta nije smjela trajati duže od trideset minuta, a ipak smo s radošću čekali ovo poslijepodne. Ovaj put nismo imali pravo ništa donijeti. Uostalom, pretresali su nas da bi se osigurali kako ne krijemo nešto u odjeći. Pošto je kontrola završila, odveli su nas u sobu za posjete ispunjenu stolovima i klupama.

Bilo je tu svuda zatvorenika koji su imali dozvolu da govore nekoliko minuta sa svojom rodbinom. Jedna se vrata otvorile i Ivan Miroškin uđe. Ivan, naš brat. Odmah nas prepozna i približi nam se krupnim koracima. Nekoliko tjedana ranije nismo znali ništa jedni o drugima, a odmah dobismo utisak kao da se već dugo poznajemo. Bacio nam se oko vrata lijući suze, a mi ga zagrlismo također plačući. Toliko je bio sretan da ga je to potreslo. Ima dugo vremena, pomislih, da ga nitko nije čekao u sobi za posjete...

Sjeli smo postrance za stol od gruba drveta i po redu se predstavili. „Zašto si ovdje, brate?“ „Ah!“ reče, „to je već stara priča. Govorio sam susjedima o Isusovoj ljubavi i postajali su kršćani. Kad su za to saznali, uhitali su me.“ „Rekao si da je to stara priča. Od kada si u zatvoru?“ „Devetnaest godina.“ „Devetnaest godina?!“ Gledali smo ga jedva vjerujući. Ruke su mi padale, ostadolj otvorenih usta. Evo čovjeka koji je spremjan sve podnositi za svoju vjeru, i to devetnaest godina! Dok su drugi nastavili s njim razgovarati, ostao sam tu potresen onim što sam video i čuo. Osjećao sam da je Bog sada govorio mom srcu tako da se više nisam mogao izmotavati.

Ivan Miroškin bio je za mene živ primjer koji je govorio više nego sve propovijedi svijeta. Gledao sam ga, općinjen. Njegova vanjska pojava na sebi nije imala ništa privlačno. Bio je loše odjeven, prljav, moglo bi se čak reći da njegova bijedna odjeća nije bila ništa više do dronjci. Lice opaljeno suncem, bilo je izbrzdano dubokim brazdama, a koža na njemu ličila uštavljenoj. Od suhoće ispuçane usne i kožu na rukama brzo bi izlijecilo malo pomasti, ali ono što je za nas bio običan proizvod, u zatvoru je bio luksuz. Crte njegova lica bile su obilježene patnjom, dugih godina teškim radom, nedovoljnem prehranom, samoćom; a ipak, njegove su oči svijetlike gotovo natprirodnim sjajem. Osjećao sam se duboko ganut: ovaj je čovjek pregorio svoj život, on je dobrovoljno nosio svoj križ... No, Bog je ulio jedan takav mir u njegovo srce da je on natprirodno zračio iz njegova pogleda!

Od tada nisam više mogao sumnjati: ovaj je susret s Ivanom Miroškinom Bog udesio i za mene, jer me pripremao da prihvatom nešto od čega sam se ja neprestano ustručavao. Sigurno je da su nam Njegovi putovi često neshvatljivi, no ja sam se na kraju uvjeroio da, ako između neba i zemlje ima mnogo stvari koje ne razumijemo, to ne znači da one ne postoje ili da ih ne treba prihvati.

(Arthur Gesswein u svojoj knjizi prenosi istinitu životnu priču trpljenja zbog vjere. Po cijenu vlastite slobode i života nije se želio odreći svoje vjere u Isusa Krista. U vrijeme bivšeg Sovjetskog komunističkog režima uz mnoge druge vjernike osuđen je na zatočeništvo i prisilni rad u ondašnjim logorima.) www.okknjizara.com

kruhovi i ribe

**Dajte, i dat će vam se.
Nasipat će vam u krilo
dobru mjeru, nabijenu,
stresenu i prepunu.
Jer kakvom mjerom
mjerite, takvom će
vam se mjeriti.**

Biblija, Luka 6:38

iz sreća
mi naviru
pjesme Kralju...

Davanje

AUTOR: Danijel Miletić, Zagreb

A ti, kad se moliš, uđi u svoju najskrovitiju sobu i zatvori vrata pa se pomoli Ocu svojemu koji je u tajnosti. Tada će ti Otac tvoj, koji vidi u tajnosti, nadoknaditi. Matej 6:6

Zivotna strka i užurbanost života ponekad nam ne daju vremena niti da sjednemo i odmorimo se. Kada se napokon dokopamo malo slobodnog vremena, dogodi se da ga potratimo gledanjem tv-a okupirani događanjima oko sebe ili tražeći aktualnosti čitanjem novina. Tako prolazi dan za danom, a Otac Nebeski poziva nas da odvojimo vrijeme i odemo u skrovitost svoje sobe. Otac čeka da dođemo k Njemu, razgovaramo s Njim i otvorimo svoje srce.

Reći ćeš možda; "Ali, nemam ja vremena za to. Redovito idem u crkvu, viđam se s braćom i sestrama, a dajem Bogu i svoje financije. Nije li to dovoljno davanja?"

Kroz svoju Riječ Bog kaže da kao tvoj nebeski Otac vidi tajne srca i poznaje tvoje najdublje misli. Pred Njim se ne moraš dokazivati niti se opravdavati, jer On već sve zna o tebi.

Bog želi da dajemo iz srca prepunog ljubavi i zahvalnosti. Davanje Bogu ne sastoji se samo od davanja novčanih priloga i odlazaka u crkvu, davanje je puno više od toga.

I ljubavi i zahvalnosti. Bog je dao ono najbolje za nas, iz jednostavnog razloga što nas je ljubio. Ako svoje srce otvorиш Bogu u skrovitosti svoje sobe upoznat ćeš dublje tu pravu ljubav, agape ljubav. Bog želi da dajemo iz srca prepunog ljubavi i zahvalnosti. Tada u svoj život možemo primiti dobru mjeru, nabijenu, stresenu i prepunu.

TV PROGRAM TV PROGRAM TV PROGRAM

TV program "RIJEČ ŽIVOTA"

PRATITE NAS na Jabuka TV-u,
u redovitim terminima:
**četvrtkom, od 16.30 sati,
subotom,
od 16.00 sati.**

OK KNJIŽARA nudi sadržaje za sve generacije!
Potražite na našim stranicama nešto za sebe,
prijatelje ili djecu. Odaberite knjigu, CD ili DVD
i promjenite svoj život... i to na bolje!

PREGLEDAJ KATALOG, PIŠI NAM, NARUČI SVOJ PRIMJERAK!

www.okknjizara.com e-mail: info@okknjizara.com

tel. 01/6159-068

DOBRO DOŠLI!

Zagreb

Vlaška 88/1 (Laginjina 11)
četvrtkom u 19 i nedjeljom od 10 sati
Slavonska avenija 26/11 (Žitnjak)
nedjeljom od 18 sati
tel. 2911 942

Sisak

Rimska 24 (Prva ulica)
nedjeljom od 10 sati
tel. 091 5582 518

Varaždin

Sajmište 12
subotom od 18 sati
tel. 095 9146 850

Pula

Nobileova 20
srijedom od 19
i nedjeljom od 10 sati
tel. 091 7342 496
(Rijeka - informacije na telefon)

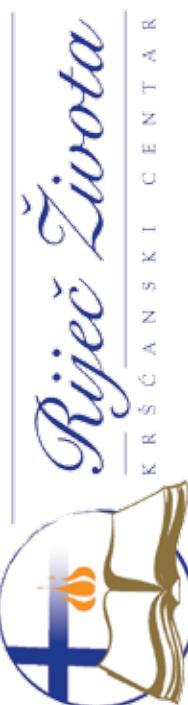

Split

Šibenska 9'
četvrtkom od 19
i nedjeljom od 10 sati
tel. 091 5001 214
u Šibeniku i Zadru (nazovite!)

POSJETITE NAS!
U SKORO SVIM NAŠIM CENTRIMA OSIGURANO JE ČUVANJE I PROGRAM ZA DJECU

DOBRO DOŠLI!

Osijek

Radićeva 19a
srijedom od 19
i nedjeljom od 18 sati
tel. 091 3911 946

Bjelovar

A.Šenoe 24
nedjeljom od 10 sati
tel. 095 272 7774

Slavonski Brod

Stjepana Radića 104
petkom od 18 sati
tel. 091 25 33 924

Dubrovnik

A.Starčevića 20, (ulaz iz suterena)
srijedom od 19
i nedjeljom od 10 sati
tel. 091 515 8446

Križevci

Petra Preradovića 12
nedjeljom od 17 sati
tel. 097 6145 124